

মানুহৰ দুখৰ আ

মানুহৰ দুখৰ আৰ'

ঈশ্বৰৰ বাক্তা, বাহটবলত,

এই কাহিনী গোৱা যায়

আদিপুত্ৰক ৩ - ৬ অধ্যায়।

"তোমাৰ বাক্তা প্ৰকাশে নৈতি দিয়ো"

গীতামালা ১১৯: ১৩০ গদ।

বাহটবলৰ এই কাহিনীয়ে আমাৰ আমাৰ আশ্চৰ্যজনক ঈশ্বৰৰ
বিষয়ে কয়, যিজনাহে আমাৰ নিষ্পাপ কৰিলৈ আৰু যি জনাহেট
আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্ছা কৰে।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি যেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি
আৰ্থ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈয়ে মৃত্যু, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমাক হাত্তান
প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ পুত্ৰ যীচুক পঠাহট নৈছিল, যাতে
তেওঁ তোমাৰ পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাহাট কুচুত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ
শিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ হংগলৈ গ'ল। তুমি যদি
যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপৰেৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা,
তেওঁ তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব। তেওঁ এতিয়াইট আহি তোমাত নিবাস
কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁ লগত নিবাস কৰিব।

Assamese

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেওঁয়া ঈশ্বৰক এইটোৱে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মহেষ বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে
মৃত্যু বৰণ কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ কপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া
আপুনি আৰুী জীৱিত। মোৰ জীৱনলৈ আইক আৰু মোৰ পাপৰেৰ
ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মহেষ নতুন জীৱন পাব পাৰে, আৰু এনিম
চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ আপোনাৰ ওচালৈ যাব
পাৰো। আপোনাৰ বাধা হৈ আপোনাৰ সন্তান দৰে আপোনাৰ কাৰণে
জীৱাইট খাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাহটবলখন গঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত
কথোপকথন কৰা। যোহন ৩: ১৬ গদ।

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: Byron Unger; Lazarus

অনুবাদ কৰিছে: ড: এতি বাণী জিৎ, এম, এচ, চি. পি এহচ্ছ. ডি.

গহন কৰিছে: M. Maillot; Tammy S.

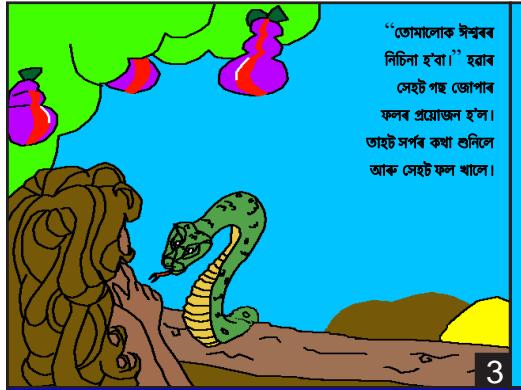
Story 2 of 60

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছগা কৰা অধিকাৰ আগোনাৰ আছে, কিন্তু ইট্যাক বিক্ৰি নকৰিব।

“তোমালোক ঈশ্বর
নিচিনা হবা।” হৃষির
সেইট গহ তোমার
ফলের প্রয়োজন ইল।
তাইট সর্ব কথা জনিলে
আৰু সেইট ফল খালো।

3

4

5

নিন জুৰ পৰা সময়ত ঈশ্বৰ বাবীলোন আছিল। আদম আৰু
হৃষাইট কি কৰিলে তাক তেওঁ জানিলো। আদমে হৃষি
দোষ দিলো। হৃষাইট সপৰি দোষ দিলো। ঈশ্বৰে কলে,
“সপৰি অভিমান দিয়া ইল। সজান জন্মৰ
সময়ত নাবীৰ প্ৰসৱ দেবনা ইৰ।”

7

8

10

কালক্ষম, আদম আৰু হৃষিৰ এটিট পৰিয়ালৰ জন্ম হৈছিল তেওঁলোকৰ প্ৰথম
সজান, কৰিল, প্ৰেতিক আছিল। তেওঁলোকৰ ছিতোয় সজান, হৈলো,
সেৱৰণীয়া আছিল। এনিমান কৰিল ঈশ্বৰীলে উপহার
হৰণে কিম্বাল পাক-পাটলি আনিলো।

11

12

14

ঈশ্বৰে কৰিলক কলে, “তোমাৰ ভায়োৰা হেবল কত
আছে?” কৰিল দিচা মাছিলো, “মহট কিবা সোৰ
ভায়োৰ বৰীয়া নে?” ঈশ্বৰে কৰিলৰ পেতি কৰিব
গৰা পুল কাটি কৈ তেওঁক পৰিয়ায়া আৰু
খানিষত নোহোৱা কৰি শৰি দিলো।

15

16

18